U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **nezl. B. S.**, zast. zákonnou zástupkyní M. S., zast. advokátem Mgr. Pavlem Čižinským, Ječná 548/7, Praha 2 – Nové Město, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2022, čj. OAM-31/ZA-P07-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2022, čj. 19 Az 12/2022-22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) je sedmileté, zdravotně těžce postižené ukrajinské dítě. Jeho matka jako zákonná zástupkyně podala krátce po stěžovatelově narození žádost o mezinárodní ochranu ve prospěch stěžovatele. Po více než šesti letech řízení vzala nakonec matka jménem stěžovatele žádost zpět, a to podáním, které vlastnoručně sepsala během pohovoru u žalovaného. Žalovaný proto řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Stěžovatel se proti rozhodnutí žalovaného bránil u městského soudu. Soud však žalobu zamítl. Dovodil, že matka nemusela mít ke zpětvzetí souhlas opatrovnického soudu. Procesní úkon (zpětvzetí) nelze hodnotit ani jako důsledek nějakého nátlaku pracovníků žalovaného na matku. Ostatně stěžovatel získal na českém území trvalý pobyt, tudíž není jasné, v čem by mu ještě další řízení o azylové žádosti mohlo pomoci. Proti rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b), d) s. ř. s.

[2] Ve věcech, v nichž před krajským nebo městským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS zabývá tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.), typicky zda je či není sporná otázka vyřešena judikaturou. Pokud kasační stížnost podmínky § 104a s. ř. s. nesplní, NSS ji odmítne pro nepřijatelnost (srov. již usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a navazující judikatura).

[3] V nynější věci NSS nevidí žádnou právní otázku, která není řešena dosavadní judikaturou či kde by se městský soud dopustil zásadního právního pochybení při výkladu práva. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[4] V první námitce stěžovatel upozorňuje, že ke zpětvzetí žádosti bylo třeba *přivolení opatrovnického soudu*. Není totiž dle stěžovatele pravda, že mu zastavením řízení nemohla vzniknout žádná újma – jeho nynější pobytový status je nejistý, neboť trvalý pobyt mu byl udělen nezákonně (během řízení o mezinárodní ochraně). Stěžovatel uvádí též další příklady toho, jak se jej může zastavení řízení dotknout na právech.

[5] NSS však k tomu upozorňuje, že tuto otázku již detailně zodpověděl v rozsudku ze dne 22. 7. 2021, čj. 10 As 123/2021-41, č. 4241/2021 Sb. NSS, na který se ostatně odvolal též městský soud. Jakkoli se NSS ve věci 10 As 123/2021 vyjadřoval k podání žaloby ve správním soudnictví, názory tam uvedené přiměřeně platí též pro správní řízení. Souhlas opatrovnického soudu bude třeba typicky tam, kde se řízení týká nemovitosti dítěte nebo jiné významné majetkové hodnoty. Klíčové je, zda dané řízení může podstatně zasáhnout do *majetkových* práv či povinností nezletilého (10 As 123/2021, bod 13). Řízení o mezinárodní ochraně se jistě práv nezletilého dotýká, nedotýká se však jeho práv či povinností majetkových. Zpětvzetím žádosti stěžovateli nemohla vzniknout majetková újma. Výklad stěžovatele, který tato majetková práva vidí např. v problematice vydávání dokladů, v jednodušším získání občanství nebo v možné účasti ve státním integračním programu (§ 68 násl. zákona o azylu), je proto nadmíru široký a jde proti smyslu přivolení opatrovnického soudu.

[6] Otázka, zda snad získal stěžovatel trvalý pobyt nezákonně, proto nehraje žádnou roli pro posouzení otázky, zda tu mělo být přivolení opatrovnického soudu pro zpětvzetí azylové žádosti. Proti (eventuálnímu) zrušení trvalého pobytu by se stěžovatel mohl bránit před správními soudy. Proto rozhodnutím o zastavení řízení nemůže být ani teoreticky dotčena zásada *non-refoulement*, neboť ochranu (proti hypotetickému zrušení trvalého pobytu) lze poskytnout v jiném řízení (usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 3. 2011, čj. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS, bod 23). Zásada *non-refoulement* se uplatňuje právě až v případě, že již neexistuje žádný jiný prostředek ochrany stěžovatelových práv (srov. nedávný rozsudek ze dne 29. 9. 2022, čj. 1 Azs 84/2022-61, body 30-33, vztahující se právě k ruské agresi proti Ukrajině).

[7] Námitku, že soud chybně posoudil aspekt omylu, který v matce vyvolalo tvrzení pracovníka žalovaného, že si stěžovatel musí vybrat mezi azylem a trvalým pobytem, stěžovatel nijak nerozvíjí. NSS proto neví, proč měl dle stěžovatele tuto námitku městský soud posoudit špatně. Postačí proto odkázat na přesvědčivé a detailní odůvodnění napadeného rozsudku, konkrétně v bodech 31 násl.

[8] Konečně k námitce, že rozsudek nezohlednil špatný zdravotní stav stěžovatele nebo situaci na Ukrajině, je možno říci, že k ničemu takovému soud přihlížet nemusel. Posuzoval totiž jen procesní otázku zákonnosti zpětvzetí žádosti, nikoli naplnění důvodů mezinárodní ochrany.

[9] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu